

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 1. Batavorum Calvinistarum controversia de summa potestate circa
sacra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

Tres Cæsaris Ministri ab Hæreticis
e fenestra projecti.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CXCI.

PAULUS V. PONTIF. MAXIMUS.
MATHIAS I. OCCID. IMP.

§. I.

*Batavorum Calvinistarum controver-
sia de suprema potestate circa
Sacra.*

Interim in Belgio fœderato controver-
siae illæ inter Arminianos & Goma-
ristas magis magisque exæstuabant;
Hist. Eccles. Tom. LVI. A isti

Sæc. XVII.
A. C. 1618.

Sæc. XVII. isti enim universam potestatem rerum
A.C. 1618. Ecclesiasticarum, dogmatum, censu-
ræ, rituum & Synodorum convoca-
darum solis Verbi Ministris a jure con-
cessam esse, ac proin cuvis communi-
tati pro suo arbitrio Ministros sibi præ-
ficere, integrum esse contendebant.
Gomaristæ vero eisdem præter exter-
nam curam, atque executionem vix
aliud concedebant, supremam in res
sacras potestatem solis Principibus ad-
judicantes. Enimvero hæc quæstio
de supremo in controversiis disci-
plinæ, & doctrinæ Judice, cui etiam
Ministros vocandi jus competeteret, jam
dudum apud ipsos Lutheranos agitaba-
tur, sed hucusque nondum decisa est;
ex his Guilielmus Sacerius Mansel-
densis Præco in suo libro de mediis
conservandi Religionem pag. 287. tra-
didit, quod Principes, Nobiles, & Ma-
gistratus veluti *Ecclesiæ feudatarii & Va-*
falli potestatem vocationis primum a
Pastoribus tanquam *Dominis directis*
accipiant (*). Pariter Georgius Myller
seu Myllius Augustano Magistratui *jus*
vocationis denegabat, quamvis novus
hic

(*) Ich laß mir gefallen, daß die Obrigkeit
den Beruf der Kirchendiener habe, doch mit dem
Bescheid, daß sie weiß, daß solcher Gewalt der
Kirchen Eigenthum ist, und daß sie dieselbige von
ihr zu Lehen frage.

hic Præconum dominatus in ipsis principiis Sæc. XVII.
expulsione Ministrorum ibidem suppressus fuerit (*) Nullatenus autem in
Belgio eadem lis sopiri potuit, aut per
Sacram Scripturam, aut per Ordinum
decreta, quibus contra Gomaristas sta-
tutum, quod *civilibet Provinciæ, imo &*
cuivis Civitati & comunitati, quam ipsi Ec-
clesiam vocant liberum sit, ut suo arbitratu
Pastores eligeret: Ceterum utraque pars
litigantium Angliam in suas partes per-
trahere conabatur, ut saltem potentia
& auctoritate decideretur illud Religio-
nis caput, quod nec Sacræ Paginæ,
utpote ab utraque parte in suum favo-
rem allegatae, nec cujuscunque Eccle-
siæ, utpote in aliam jurisdictione ca-
rentis, sententia & judicium definire
potuit. Ceterum Gomaristæ Pro-
stantes haud firmum caussæ suæ ful-
crum sibi polliceri poterant in patroci-
nio Anglorum, cum non modo ipse-
met Rex, sed etiam plures Episco-
pi non prorsus alieni essent ab Arminia-
norum sententia: quos inter haud in-
fimus erat Joannes Overallus Conve-
triensis, & Lichtfeldensis Pseudo-Epi-
A 2 scopus,

(*) Der Herrn Pfleger und geheimen Rath
der H. Reichsstadt Augsburg wider Georg Müllers
ausgestreuten famosen gedicht Anno 1587.
num. 94.

Sæc. XVII. scopus, qui in sua epistola ad Hugonem
A. C. 1618. Grotium die vigesima Junij Londino
data testatur, quod summa delectatio-
ne perlegerit ipsius librum de *imperio*
summarum potestatum in Sacra: contro-
versias tamen de *Prædestinatione* magis
magisque in schisma erumpere deplo-
rat, addens, quod Spalatinus Archie-
piscopus professus esset, *eas non sibi vi-
deri res fidei, sed disputationis Theologicæ,*
*ideoque non esse permittendum, ut Concio-
natores his de rebus, publicis & adversis*
Concionibus ad distractionem plebis inter se
contenderent, sed potius privatis colloquiis
*Dottorum, ex liquidis S. Scripturæ & an-
tiquitatis testimoniis easdem componerent.*
His subjunxit Overallus, ejusdem quo-
que Sententiæ Episcopos fuisse Re-
gemque dixisse, *videri sibi temerarium,*
*de hujuscemodi questionibus divinæ Præde-
stitutionis tam scrupulose homines conten-
dere, tamque confidenter afferere, quasi cœ-
lo delapsi divinis consiliis intersuissent.* Ita
nempe omnes Sectarii ceteros mox ad
liquida Sacrae Scripturæ, & antiquitatis
(vix non dixissent: traditionis) *testi-
monia* in suis controversiis remittunt,
quin tamen expensis utrinque ejusmodi
testimoniis vel unicum controversiæ ca-
put hucusque decidere potuerint, sed
vel ad mutuam tolerantiam, vel milita-
rem vim, aut ad miserum illud effu-
gium

gium, quo motam controversiam non sæc. XVII.
esse *circa fidem ajunt*, recurrere coacti A.C. 1618.
fuerint, prout ad annum sequentem lu-
culenter patebit.

§. II.

*Gomaristarum tumultus Amsteloda-
mi contra Arminianos.*

Deficiente igitur legitimi Judicis au- *Neuwill. hist.*
ctoritate tanto furiosius Gomarista- *D'Holland.*
rum seu Contra - Remonstrantium in *tom. I. pag.*
IIO.
Arminianos, & in illos horum exar- *Jæger. hist.*
descebant animi, quanto arrogantius *Eccl. I. 7. c. 7.*
Gomaristæ Mauritii Comitis Nassovii, *Merc. Gal-*
Principis Aurasici, & ex Ordinibus non *lob. tom. II.*
nullorum patrocinium potentiamque *lib. 3.*
jaçitabant: nec moderatores erant
Arminiani, seu Remonstrantes, qui uni-
versum ferme populum, atque ex Op-
timatibus non paucos, suæ doctrinæ
suffragari gloriabantur. Horum igitur
præsidio tuti Remonstrantes dominica
die duodecima Februarij Amstelodami
hora constituta in ædibus cuiusdam
mercatoris convenerant, sectæ suæ Præ-
conem audituri. Id cum Gomaro - Cal-
vinistæ animadvertisserent, ingens con-
tinuo eorum multitudo domum primū
assultat, mox & fenestras, valvasque
lapidibus obruit, & paulopost cives
magno numero accurentes vim inten-

A 3 tant